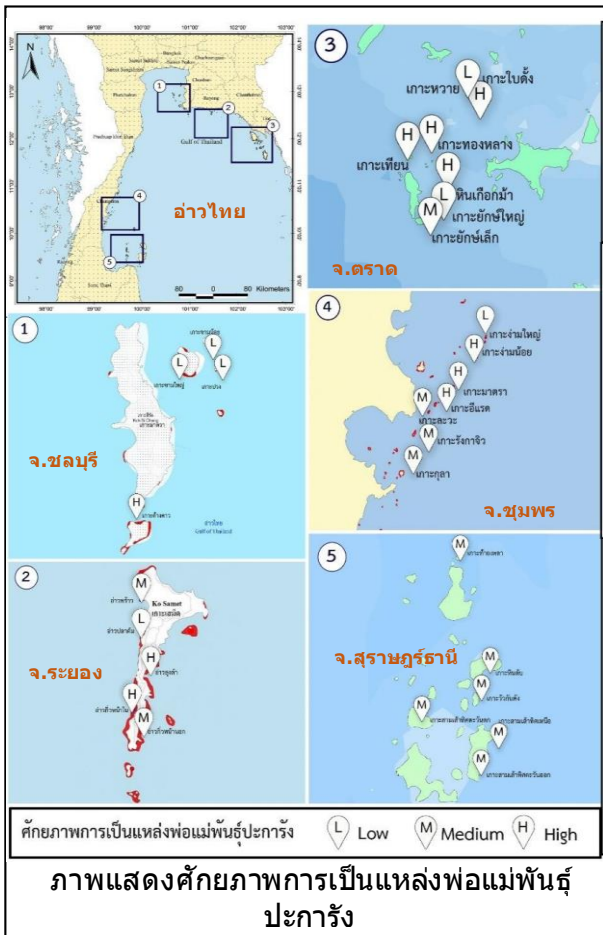

การจัดการแนวปะการังจำเป็นต้องกำหนดพื้นที่อนุรักษ์และคุ้มครองแหล่งพันธุกรรมปะการัง เพื่อป้องกันการคุกคามจากกิจกรรมมนุษย์และลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน ในการดำเนินงานต้องการองค์ความรู้เกี่ยวกับถิ่นพ่อแม่พันธุ์ปะการังและความเชื่อมโยงพันธุกรรม (genetic connectivity) ของตัวอ่อนปะการังในอ่าวไทย ในการวางแผนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น โครงการนี้มุ่งเน้นศึกษาถิ่นพ่อแม่พันธุ์ปะการังและความเชื่อมโยงทางพันธุกรรมของตัวอ่อนปะการังชนิดเด่นในแนวปะการังบริเวณอ่าวไทยตอนในในจังหวัดชลบุรี, อ่าวไทยฝั่งตะวันออกจังหวัดระยองและตราด, และอ่าวไทยฝั่งตะวันตกจังหวัดชุมพรและสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างองค์ความรู้นำไปสู่การจัดการอย่างเหมาะสม

รายละเอียดผลงาน

- เกิดองค์ความรู้ด้านสถานภาพแนวปะการังในอ่าวไทยที่เป็นปัจจุบันมากขึ้น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ยังมีปะการังมีชีวิตปกคลุมมากกว่าร้อยละ 50 แนวปะการังหมู่เกาะชุมพร จังหวัดชุมพร, หมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด, เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง, หมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความหลากหลายของชนิดปะการังสูง และมีศักยภาพเป็นแหล่งพ่อแม่พันธุ์ให้แก่แนวปะการังที่อยู่ใกล้เคียง ควรได้รับการอนุรักษ์หรือดูแลเป็นพิเศษ
- เกิดองค์ความรู้ความเชื่อมโยงทางพันธุกรรมของตัวอ่อนปะการังในกลุ่ม brooder และ broadcast spawner โดย genetic connectivity ของตัวอ่อนปะการังในกลุ่ม brooder และ broadcast spawner มีรูปแบบที่แตกต่างกัน กลุ่ม brooder ในจังหวัดชุมพรและสุราษฎร์ธานี มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งแยกออกจากจังหวัดชลบุรีและระยองอย่างชัดเจน แต่กลุ่ม broadcast spawner ในจังหวัดชลบุรีและระยอง มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งแยกออกจากจังหวัดตราด ชุมพร และสุราษฎร์ธานี อย่างชัดเจน
- ได้ข้อมูลการแพร่กระจายและการลงเกาะของตัวอ่อนปะการังบนพื้นธรรมชาติ นับว่ามีความสำคัญเนื่องจากตัวอ่อนปะการังมาจากการสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศทำให้เกิดความหลากหลายทางพันธุกรรมของปะการังในธรรมชาติ
- ได้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการพื้นที่แนวปะการังจากองค์ความรู้ที่ได้รับจากโครงการวิจัย เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการจัดการและคุ้มครองแหล่งพ่อแม่พันธุ์ปะการัง

Specification ของผลงาน : องค์ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงทางพันธุกรรมของตัวอ่อนปะการัง แหล่งที่อยู่ของตัวอ่อนปะการังและถิ่นของพ่อแม่พันธุ์ปะการัง สำหรับเป็นข้อมูลวิชาการสนับสนุนการจัดการแนวปะการังเพื่อป้องกันการคุกคามจากกิจกรรมมนุษย์และลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน โดยแบ่งศักยภาพการเป็นแหล่งพ่อแม่พันธุ์ปะการังออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มคุ้มครองแหล่งพ่อแม่พันธุ์ปะการังเข้มงวด 2) กลุ่มใช้ประโยชน์เป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน และ 3) กลุ่มปะการังเสื่อมโทรมต้องฟื้นฟู

กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ประโยชน์: นักวิจัย นักวิชาการ ผู้สนใจด้านปะการัง กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ทช.), กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช (อส.), สถาบันการศึกษา รวมถึงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

แนวทางการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ : ประชุมหารือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและการอนุรักษ์ทรัพยากรปะการัง

หน่วยงาน/องค์กร ที่มีความร่วมมือ :

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- สถาบันการศึกษา